

1. FEBRUAR

Du er urolig og bekymret, men kan ikke selv løse vanskelighetene. Din egen urolige tanke og vilje gjør deg svak og udyktig. Dette stopper igjen den kanalen til ditt hjerte som Gud vil la sin hjelp komme gjennom. Overlat alt til Gud. La alle dine tanker, dine bekymringer og planer falle til ro. Hvil i Gud og hans ledelse, og vit at han gjør alle ting vel. Da vil du oppleve dette: «I stillhet og tillit skal din styrke være.» (Es. 30, 15).

---

2. FEBRUAR

Gud sier om seg selv at det er hans lyst å gjøre vel mot sine barn: (Jerem. 32, 41). Likevel må han ofte vente til vi er i stand til å motta hans gaver, så vi ikke trår dem under fot. Han må først forberede oss, så vi blir mottakelige for disse gavene som skal bringe oss glede og velsignelse. I stedet for å trosse når du må vente, så la deg tukte og forberede. Desto før vil du få hans hjelp. Det kommer altså også an på deg.

---

3. FEBRUAR

For di Gud er kjærlighet, legger han så stor vekt på kjærligheten hos sine barn. Hvordan kan jeg elske ham? Elsk Gud og gjør godt mot din neste, idet du elsker ham som deg selv. Elsk Gud og si et klart nei til enhver synd. Elsk Gud og forson deg med ethvert menneske, slik han har forsonet seg med deg gjennom sin enbårne sønn. Elsk Gud og oppgi din egenkjærlighet og egenvilje. Elsk Gud som gir deg så mye, og gi deg hen med alt hva du er og har. Han vil rikelig lønne din kjærlighet.

---

4. FEBRUAR

Den som har vanskeligheter, anfektelser og syndenød, finner først hjem til Guds hjerte. Et gråtende barn hører hjemme i sin fars armer.

---

5. FEBRUAR

Den som vil vite hvor full av kjærlighet Gud, vår far, er, han bør i ånden se inn i Guds stad. I sin store kjærlighet til oss har Gud beredt oss et himmelsk skaperverk, fullt av herlighet og uendelig skjønnhet, til evig bolig for sine barn. Vår himmelske far vil se sine barn lykkelige. Derfor har han beredt himmelen for dem, Guds stad, hvor de for evig vil ha sitt hjem og være fullkomment lykkelige. Når dagene er mørke, så tenk på Faderens kjærlighet, han som har beredt en himmel full av herlighet for deg. Da vil all jordisk smerte og bedrøvelse miste sin makt.

---

6. FEBRUAR

Det å vente hører ofte med til Guds plan – vente til nøden i vårt liv har nådd høydepunktet. Slik gjorde Gud mot disiplene da de var i havsnød på Genesaretsjøen. Gud hadde kunnet stille den første bølgen som reiste seg. Men da hadde aldri disiplene lært Jesu makt og herlighet å kjenne. Tenk på det når bølgene går høyere og høyere omkring deg: Gud lar dem stige til et høydepunkt, som da Israels barn gikk gjennom – Sivhavet. Slik kan han vise hele omfanget av sin herlighet, sine undergjerninger og forherlige sitt navn. Når du er i nød, så vær sikker på at han vil åpenbare sin herlighet og makt til å gjøre under, og du vil oppleve sannheten i ordet: «Dersom du tror, skal du se Guds herlighet.» (Joh. 11, 40).

---

7. FEBRUAR

Gud er en sann far. Det hører med til hans vesen at han formaner og straffer sine barn. Hans kjærlighet kan ikke se på at mennesker for tid og evighet går rett inn i ulykken eller omkommer. Derfor formaner og straffer han oss når vi ellers ikke vil høre, for i det minste å redde noen. Hør på hans formaning, da vil du spare deg for mye straff og tukkt.

---

8. FEBRUAR

Du mener at Gud kjemper mot deg. Hvis han tilsynelatende strider mot deg, da tro at han i virkeligheten strir for deg. Han er og blir din far som elsker deg. Han opptrer ofte som en fiende, slik han gjorde overfor Jakob, for å oppfordre deg til en utholdende troskamp. Som Jakob skal du om og om igjen si: «Jeg slipper deg ikke før du velsigner meg.» (1. Mos. 32, 27). Gjennom en slik troskamp vil Gud gjøre deg til seierherre, velsigne deg og betro deg store oppdrag.

---

9. FEBRUAR

Mer enn noe annet slektledd søker atomalderens mennesker trygghet. På nødens dag (Salme 50, 15) vil bare den bli frelst som allerede hører hjemme hos Gud. Bare hvis du i all slags nød og sorg kan si: «Herren er god, et vern på trengselens dag,» (Nahum 1, 7), vil du erfare at Herren viser seg å være den du i alle år har trodd at han er. Så kjøp den beleilige tid, og venn deg til den tanken at livet i samfunn med Gud er trygt. Da vil du også være trygg på trengselens dag.

---

10. FEBRUAR

Vår himmelske far har alltid tiltenkt sine barn glede – allerede her på jorden og ikke først oppe i himmelen. Allerede her vil han gi sine barn skatten i akeren og himmelrikets skjulte klenodier. Og han vil åpenbare hemmeligheten om den himmelske festglede for oss mens vi er her på jorden. Derfor må du ikke foretrekke jordisk fest og glede fremfor Guds gaver. Du må ikke tvile på at Gud gir deg sann glede og oppfyller sine løfter i ditt liv. Hvis det da skulle bli mørkt omkring deg og de jordiske gleder skulle svinne bort, ville du være uhyre fattig. Gjør det vågestykket å gi avkall på jordiske gleder til fordel for de evige. Du vil ikke angre det, du vil bli overlykkelig. Du må ikke vente til dørene er låst med å vende deg til din himmelske far i fortrolighet. Da kan det være for sent.

---

11. FEBRUAR

Hvem er det som har Guds velbehag? Hvem er det som lever til glede for ham? Det er den som daglig omvender seg og – slik som den fortapte sønn – drar hjem til sin far og sier til ham: «Far, jeg har syndet.» Da vil Gud selv på ny og på ny kjærlig bøye seg ned til sitt barn, i glede over en synder som gjør bot. Så vær et slikt Guds barn, da vil du glede ham.

---

12. FEBRUAR

I Guds ord heter det: «For min far og min mor har forlatt meg, men Herren tar meg opp.» (Salme 27,10). Når altså all menneskelig bistand og enhver menneskelig hjelp blir tatt fra deg, vil Guds kraft være virksom. Et menneske som setter sin lit til krykker, kan ikke lære å gå. Derfor roper Herren til oss: Kast krykkene vekk, slik at min kraft kan bli virksom i dere. Når du går din vei i min kraft, da vil du bli fylt av seier og glede. Så sett ikke lenger grenser for min makt.

---

13. FEBRUAR

Du vet at Gud er din far, men du har ikke adgang til ham lenger. Du synes du har sviktet Gud og mennesker i altfor høy grad. Men Gud oppfordrer deg til å erkjenne at du har sviktet. Det er modig og ydmykt. Denne bekjennelsen er nøkkelen som åpner døren til faderhjertet for deg og lar en strøm av nåde komme over deg. En bekjennelse av din synd vil også åpne hjertedøren hos din neste som du har sviktet. For et nåderikt tilbud fra Gud!

---

14. FEBRUAR

Gud vil med sin straff redde mennesker og folkeslag fra ulykken. Ulykker og fordervelse er følger av synd. Derfor kaller Gud med sin straff mennesker til omvendelse fra syndens vei. Han vil bringe dem redning og helbredelse. Avverg altså ikke Guds straff. Den bærer i seg det største tilbudet om nåde og helbredelse. Også for deg er nåden gjemt i straffen.

---

15. FEBRUAR

Det smerter Gud, vår himmelske far, at han blir satt så mye utenfor – også hos sine egne. På alle kanter gjør vi krav på omsorg og hjelp. Guds inngripen og hjelp regner vi ofte ikke lenger med. Men du som ikke har lært å regne med Gud nå i hverdagen, vil heller ikke kunne det når du er i nød, når all menneskelig hjelp svikter. Du vil ikke se noen utvei. Derfor må du lære å regne med Guds hjelp nå.

---

16. FEBRUAR

Jesus bringer oss et gledesbud: Vi arme syndere får lov til å kalle den allmektige Gud for vår far, han som har skapt himmel og jord full av herlighet og storhet. Er vi oss denne forrett bevisst? Du som har den allmektige Herre til far, ta vare på denne barneretten og be barnlig og tillitsfullt, da vil du få hjelp der du trenger den.

---

17. FEBRUAR

Når vi ser på vårt liv, likner vi vel bygningsarbeidere, men ikke arkitekter. Vi trenger ikke å legge planer for hele livet. Vårt live arkitekt som holder planen i sin hånd, er Gud selv. Så kan vi ikke veltes av skjebnen. Etter en vidunderlig plan fører Gud oss på en vei som svarer til våre krefter og anlegg.

Hindre derfor ikke Gud i å være ditt livs arkitekt. Det blir din sak å være og å gjøre det du er bestemt til, nemlig plassere stenene i ditt lives byggverk, dag for dag og etter hans plan, lydig mot hans ledelse – og det blir et vidunderlig byggverk.

---

18. FEBRUAR

Når du ikke kan komme bort fra bedrøvelse og tungsinn, så si dette ene ordet høyt: «Ja, far, jeg vil bære mitt kors.» Dette vil gjøre den tunge byrden lettere for deg. Det ligger kraft i dette å gi sin vilje til Gud, og la ham bestemme hva som skal gjøres. Dermed har din nød mistet sin bitterhet.

---

19. FEBRUAR

Gud kaller seg din far. Så venter han å møte kjærlighet hos deg, sitt barn. Han speider etter denne kjærligheten. Hans barns kjærlighet er jo hans glede. Men du vil bare være til glede for ham dersom du elsker ham over alt annet. Da gir du ham det som du er bundet av, mennesker eller ting, og ofrer din siste skatt i kjærlighet til ham. Dermed gleder du hans hjerte, og gleden i Gud kommer også til å gjøre deg lykkelig og rik i din kjærlighet.

---

20. FEBRUAR

Atomkrig truer – ødeleggelse, dødbringende støv, gru. Mennesker slår fast: Her gis det ingen hjelp lenger. Jo, hans utvalgte har et løfte som garanterer hjelp, også i en slik stund: «Gud er oss en Gud til frelse, og hos Herren, Israels Gud, er det utgang fra døden.» (Salme 68, 21). Jesus som livets fyrste er sterkere enn alle fordervelsens og dødens makter. Vidunderlig kan han redde fra døden, og når han henter oss hjem, kan han føre oss gjennom dødens dør som i en drøm fordi hans nærvær overvinnes døden.

---

21. FEBRUAR

Du murrer kanskje over at Gud ikke trøster deg og ikke hjelper deg i din motgang. Men din murring, klage, oppsetsighet mot Guds ledelse, og byrden av ditt kors fremkaller et dødpunkt i ditt forhold til Gud, slik at hjelp og trøst, som han har tiltenkt deg, ikke kan strømme inn i ditt hjerte. Gi deg helt til Gud med et nytt ja til din vei og Guds handling med deg. Da er veien fri, slik at lidelsens velsignelse kan komme inn i ditt liv.

---

22. FEBRUAR

Du spør deg selv hvordan din nød kan vendes, og tenker på alle synlige muligheter. Men løsningen på din nød kommer fra en annen kant. Den kommer fra den usynlige verden, fra Guds virkelighet. Regn med den, så vil Gud med ett være helt virkelig og nær deg, og du får oppleve hans hjelp.

---

23. FEBRUAR

Gud har i kjærlighet uttenkt en stor og rik gjengjeldelse for alle sine barns tårer. Han vil selv tørke tårene av. (Åp. 21, 4). Han vil ta sine barn i sine armer, omfavne dem, slik Jesus Kristus viser oss i liknelsen om den fortapte sønn. Etter all vår trengsel vil han gi oss del i en over all måte stor herlighet. (2. Kor. 4, 17). Vi skal bli grepet av jubel og glede. Han vil lønne oss grenseløst for våre prøvelser her. Full av glede vil han vise oss den frukt vi bar her på jorden. Mot dette målet skal våre tanker være rettet, og den største nød skal bli liten for oss.

---

24. FEBRUAR

Gud er kjærlighet. La denne kjensgjerningen være nok for deg. Ikke forsøk å forstå Gud når hans måte å lede deg på er uforståelig, men godta den ydmykt. Da blir du vis, og Guds hjerte åpner seg for deg. I ydmykhet vil du fatte hans vesen, som er grenseløs kjærlighet, selv om din forstand ennå ikke kan forstå hans handlemåte. Så ydmyk deg under Guds veldige hånd, da vil du hvile trygt i hans vilje, selv om hans ledelse er uforståelig.

---

25. FEBRUAR

Du kjenner den Guds nåde at du får lov til å be. Men du må be i tro, i fast tro på Guds hjelp. Vis din tro i handling, og be ikke lenger om å få, men be: «Jeg takker deg at du alt har uttenkt hjelpen for meg, at løsningen på min vanskelighet allerede er klar, at Jesu seier over mine synder er utkjempet.» Det ligger forjettelse i en slik bønn. Den beveger Guds arm slik at nøden må vike for hans allmakt. Grip denne muligheten. Ved denne takkebønnen vil du bli glad og sterk. Når du ber med takk og i tro, er bønnehørelsen viss.

---

26. FEBRUAR

Hva er guds høye mål med ditt liv? I vårt liv setter Gud alt inn på at vi lærer å elske. Han har kjøpt oss fri gjennom sin enbårne sønn, for at vi skal være et bilde på hans kjærlighet. Slik skal du forstå Guds vei og plan med deg, særlig når du møter vanskelige mennesker, og du har alt fått hjelp.

---

27. FEBRUAR

Jeg mangler mye, jeg mangler alt. Derfor gis det ingen redning for meg lenger, hevder du. Men for Gud, din far, er det likegyldig om du mangler mye eller lite. Tvert imot, jo mer du mangler, desto mer kan han vise sin makt til å gjøre under. Så takk ham slik: Gud vil gi meg akkurat det jeg mangler, fordi jeg mangler så mye. Med en slik tro vil du erfare at forholdene forandrer seg.

---

28. FEBRUAR

Gud elsker oss. Derfor setter han alt inn på at vi, som den hellige skrift sier, skal glede og fryde oss ved hans sønns gjenkomst. Hvem kommer til å få del i denne gleden? Den som lider med Kristus her på jorden. Men denne gleden blir ikke gitt oss først ved hans gjenkomst. «Gled dere når dere lider med Kristus!» (1. Peter 4, 13). Slik oppfordrer apostelen oss i Guds navn til å glede oss midt i lidelsen. Han snakker til og med om lidelse for Jesu skyld som et særskilt privilegium. I Ap. gj. 5,41 sier han det slik: «De var glade over å aktes verdige til å lide for Jesu navns skyld.» Hvorfor er dette et privilegium? Fordi disse lidelsene er veien til den store gleden som vår himmelske far vil gi til enhver, for han kan ikke se på at noen er bedrøvet. Hvis Gud verdiger deg å bli miskjent, utestengt fra de andre og hånet for sitt navns skyld, så si: Jeg takker deg at du finner meg verdig til å lide for ditt navns skyld. Da vil gleden bryte fram i ditt hjerte allerede nå.
